

bliffelig være i Stand til at smitte den nye Stald. Hvad det gjælder om er, at hvert enkelt Kreatur, som opdaages at lide af denne Sygdom, bliver affondret og nedslaaet, og at de Steder, hvor det har staaet, blive tilbørligt rensede. Men om alt det tror jeg, Forslaget indeholder saadanne Forfrister, at vi nok kunne være rolige i saa Henseende, naar de blot blive fulgte, saaledes som de skulle.

Angaaende den hvidtærede Ministers Udtalelse om Lovforslagets videre Stjæbne maa jeg sige, at den jo ikke synes videre lovende. Det ser ikke ud til, at vi kunne vente, at Forslaget, naar det forlader dette Thing, skal blive til Lov, og jeg finder egentlig, at det er beklageligt; det er beklageligt, fordi det efter min Mening stiller sig saaledes, at enten vi have lidt eller meget af Tuberkulosehygdom her i Landet, saa jo før der kunde tages fat derpaa, desto bedre var det. Skulde det vise sig under Lovens Virksomhed, at den ikke er fyldestgjørende paa adskillige Punkter, kunde der jo gives Tillægsbestemmelser. For mig har det staaet som Hovedsagen, at vi fik beghndt, og det jo før jo bedre, og jeg har ogsaa det Haab, at Landsthinget vil tage alt muligt Hensyn til Sagens Vigtighed og maasse gjøre den færdig, saa at vi omsider dog kunne faae en Lov ud om disse Forhold.

Berg: Det forekommer mig, at man er meget uheldig stillet, naar man skal stemme over et Lovforslag i den Forventning, at det kommer tilbage igjen. Det forekommer mig, det vilde være langt sundere at se at faae Anstuelserne arbejdede sammen, medens man har Lovforslaget, saa at man kunde oprigtig ønske ikke at se det mere som Forslag, men se det som Lov. Disse Betragtninger er jeg enig i med den ærede Ordfører, og naar han er fuldt tilfreds med det Lovforslag, han fører Ordet for, forstaar jeg meget godt denne Side af hans Bemærkninger. Naar han derimod mente, at hvis der var Noget, man ikke var rigtig tilfreds med, kunde der siden komme Tillægsbestemmelser, da maa jeg dertil sige, at det er slet ikke Maalet med denne Lov. Denne Lov skulde samle de nu bestaaende særskilte Love — i alt Fald to — i een Lov og ikke senere have Sidebestemmelser. Det ærede Medlem yttrede, at Udvalget lige overfor Indstillingerne havde gjort sit Iderste for at samle et Flertal om dem. Jeg frygter for, at man under disse Bestræbelser for at møde med et Flertal, der kunde imponere os, er kommet til at staae selve Indstillingernes Indhold og Grundighed. Flertalsafguderiet kan ogsaa drives for vidt. Man maa ikke tro, at just Ordet: Vi ere Flertallet, der indstiller, betyder, at saa

maa ogsaa Flertallet af Thinget vedtage Indstillingerne uden Hensyn til, om det, der indstilles, virkelig er værd at tage. Derksom man nu i Udvalget ikke havde gjort sig saa megen Umage, som den ærede Ordfører sagde, for at samle et Flertal for sine Anstuelser, men maasse havde delt sig i flere Mindretal med deres egen Opfattelse, der havde set Sagen med egne Øine, hvad der bebrejdes det ærede Medlem for Hjørring, at han har gjort, og saaledes være komne med forskellige Forslag, navnlig til 2den Behandling, saa havde det maasse gaaet bedre. Man har strakt sig for vidt mod hinanden i Udvalget, fordi man vilde komme med dette tvingende Mærke: et Flertal. Saa skulde vi følge Flertallet og derved sætte vort Stempel paa det, og saa er det et Lovforslag, der beklages ikke at kunne gaa igjennem, selv om vi skulde have Tillægsbestemmelser. Naar det ærede Medlem beklagede sig over, at jeg modarbejdede Landbruget — saavidt jeg forstod det, var det det, han sagde — vil jeg sige: Nei, det gjør jeg just ikke; jeg modarbejder ikke Landbruget, men jeg vil gjerne overalt modarbejde dette fedtede Misbrug med Ordet Landbrug, som vi møde rundt omkring i vort offentlige Liv nuomstunder, og gjerne modarbejde den Betragtning, at der er nogensomhelst Stand, der har særlig Forret fremfor nogen anden Stand til Statskassens Begunstigelse; thi hvad der skal gjøres i disse Forhold, skal gjøres med det almene Lærø for Øie. Og naar det ærede Medlem mente at faae ud af mine Udtalelser, at jeg beklagede, at der var forlangt formeget her under dette nye Spørgsmaal, der er taget op om disse Kreaturforeninger, er det ikke just Tilfældet. Derom har jeg ikke udtalt mig. Jeg veed ikke, hvormeget der er forlangt til det; de Herrer have ikke veiledet os i den Henseende; de vide det vist slet ikke selv. Nei, jeg har ment, at man vidste ikke Noget om, hvormeget der var sat som Maximum for, hvad der kunde medgaa til det Nye, de Herrer her ville stabe. Man har forlangt paa Slump for nogle Statsborgere, endogsaa af samme Næringsstand, uden at forlange for Alle. Man har forlangt uden Spor af Garanti for rigtig Anvendelse, baade i og for sig selv og for Diemedet. Det er det, jeg har beklaget, og derom har jeg samlet min Kritik; men hvorvidt det er formeget, der kommer til at gaa med til det vigtige Formaal at hæmme Tuberkulosen, vigtigt lige overfor en af vore vigtigste materielle Indtægtskilder, Kvægbestanden, og vigtigt ogsaa for Menneskenes Sundhed, derom har jeg ikke udtalt mig. Thi det er min Mening, at der fra Statens Side kan